

tydelige Skattepaalæg, men han har ikke kunnet rejse ud til sine Vælgere og sige: Dette og hint er blevet dyrere, men til Gengæld for den Skat, vi yderligere udkræver, har jeg sørget for, at der samtidig sikres jer en forøget Indtægt. Kun med Hensyn til Officerer og Underofficerer, altsaa militære Tjenestemænd, mener det ærede Medlem, at de ikke alene skal have et Skatteprivilegium, men ogsaa det Privilegium økonomisk set at have det meget bedre end andre Mennesker i vort Land. Dette Synspunkt kan jeg absolut ikke dele med det ærede Medlem, og jeg haaber, at der ikke er mange, der har den Opfattelse. Vi civile Borgere maa tage de Skattepaalæg, som Udviklingen fører med sig, og som Rigsdagen finder det rimeligt at gennemføre, uden Spor af Sikkerhed for, at vi er i Stand til at forøge vore Indkomster i tilsvarende Grad; saa jeg synes ikke, at der er nogen Grund til at beklage hverken Officerer eller Underofficerer, der i Forvejen er begunstigede ved faste Indtægter, er sikrede mod Arbejdsløshed, som de Tusinder og atter Tusinder gruer for at komme ud i, og er sikrede ved meget betydelige Pensioner. Vi ser jævnlig, naar vi opholder os i Garnisonsbyer, at en Mand i sin bedste Alder træder tilbage som militær Bestilingsmand med en Pension paa omkring 1,000 Kr. Jeg ved ikke, om Venstre i særlig Grad mener at have til Opgave at bevare denne Stat i Staten, og det ikke blot ved at opretholde Forhold, hvorved denne Institution koster mange Penge, men ogsaa ved uretfærdigt at kræve, at de enkelte civile Personer skal bidrage mere i skattemæssig Henseende end de netop i økonomisk Henseende overordentlig begunstigede militære Personer, som herer Tale om.

Det ærede Medlem var særlig bange for, at det skulde komme til at gaa ud over Underofficererne, hvis vi gennemførte dette Lovforslag, men han ved jo lige saa vel som jeg, at saaledes som vi nu ligner i hvert Fald i de allerfleste Garnisonsbyer, maa Underofficererne betale 2 pCt. af den samlede Lønning, og naar vi benytter de Ventilatorer, der er i vor kommunale Skattelov, er der intet som helst til Hinder for, at vi kan gennemføre en Ligning for Underofficerernes Vedkommende — hvor Talen er om Familier med stor Børneflokk eller en Mand, der maaske i sin Familie kan have været plaget af megen Sygdom —, der ikke lægger nogen som helst forøget Byrde paa en Underofficersfamilie, selv om man vedtager det foreliggende Lovforslag. Der er aabnet Adgang til gennem den kommunale

Skattelovgivning at tage særligt Hensyn til stor Børneflokk, Sygdom og andre specielle Forhold, der ønskeliggør, at Manden kommer til at slippe noget billigere i Henseende til kommunal Beskatning, og det skal vi saamænd nok komme ud over. Det ærede Medlem skal ikke være saa bange hverken med Hensyn til Underofficererne i Fredericia, der vel nok staaer hans Hjerte nærmest, eller med Hensyn til Underofficererne i Næstved, der maaske kunde staa mit Hjerte nærmere.

Nej, Spørgsmaalet er her: Vil man nu opretholde et Privilegium, som disse militære Personer er komne i Besiddelse af paa en Tid, da der maaske kan have været nogen Rimelighed i at fastholde de 2 pCt. som en Normalbeskatning overfor disse Mennesker, der var henviste til at flytte fra den ene By til den anden og tage Bopæl der, hvor Hærelædsen beordrede det. At opretholde en Bestemmelse, der maaske den Gang havde sin Rimelighed, paa en Tid, da de allerfleste civile Borgere maa svare gennemgaaende fire Gange saa meget i kommunal Skat som disse Mennesker, mener jeg ikke kan forsvares. Det er en Tilstand, som ganske naturligt avler Bitterhed, saa man behøver ikke at gøre sig til Talsmand for nogen som helst Agitation i den Retning, som det ærede Medlem udtrykte sig. Modstanden mod dette utilbørlige Forhold rejser sig ganske naturligt af sig selv ude omkring i Kommunerne, og den Stemning, der rejser sig imod det, vil ogsaa nok efterhaanden være i Stand til at bære dette Lovforslag igennem, selv om det ikke skulde lykkes i denne Rigsdagssamling.

Slengerik: Jeg vil støtte det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) i hans anbefaling for det foreliggende Lovforslag, og jeg kan erklære mig ganske enig med ham i, hvad han udtalte angaaende, jeg havde nær sagt, Udvalgets Arbejde i forrige Rigsdagssamling. Jeg er ganske enig med ham i, at dette Lovforslag bør gennemføres, og at det er ganske meningsløst at gøre de militære Befalingsmænd her i Landet til en privilegeret Kaste i Henseende til deres Stilling som Skatteydere. Der er neppe nogen Tjenestemand — jeg ved ikke, om det skulde være fornærmende for Officererne at kalde dem militære Tjenestemænd, jeg tillader mig alligevel at benytte dette Udtryk, som de maa kunne være tjente med — i nogen anden Etat i Danmark, der i den Grad er favoriseret med Hensyn til Lønning og Pension som de militære. Ikke desmindre skal de skaanes,